

ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο "ΑΛΦΕΙΟΣ"

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 4 - 106 77 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 38 40 568 * ΧΡΟΝΟΣ 200Σ - ΑΡ. Φ. 185 * ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1999

ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΡΕΟΥΣΑ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ «ΑΝΤΩΝΗ»

Γράφει ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΛΕΣΣΑΣ

Θα το επιχειρήσω. Αν και δεν συνηθίζεται. Με ωθεί έντονη επιθυμία στο να προσεγγίσω. Μπορεί να σκοντάψω στην αδαημοσύνη ενίων. Δεν είναι άθυρμα. Αν συνεχίσει έτσι, μετ' ου πολύ δεν θα διαβάζεται μόνο, αλλά θα μελετάται. Μας έχει συνηθίσει τελευταία ο Βάσος. Να πρωτοτυπεί και να μας οδηγεί στους χρόνους των περασμένων, στις εποχές του τιτρώσκεισθαι. Με το δικό του τρόπο. Άλλοτε να αμβλύνει τις αισθήσεις και άλλοτε να κατεδαφίζει τις μήμες των θνητών, που δεν είχαν τελικά άλλον αποδέκτη εκτός από την «παμμήτορα γη». Και να μετουσιώνει τους κρυφούς πόθους της ζωής, να απαλύνει τον μεγάλο πόνο και να φυλλορροεί τα μυστικά της. Να συγκροτεί τη γυναικεία σωφροσύνη με τη θηλυκότητα, να καταργεί την αισχροτήτα και να διασώζει την παρακμή της γεροντικής ηλικίας. Να ανακαλύπτει τις πρωτότυπες μορφές των χαμένων ταυτοτήτων, να καθιερώνει την ψευδαίσθηση του χρόνου ως πρωταρχικό συναίσθημα της διαίωνισης των διακαών πόθων, να επισκέπτεται τα ανήλιαγα σκότη της απλοϊκής καλλιτέπειας του νου, εκείνων με τους οποίους συνυπήρξε συζητητής, σύντροφος ή συνυπηρέτης, να αναδεύει τα πολυτάραχα εφηβικά όνειρα στις εγκαταλελειμμένες εσχατιές του νου, αναταράζοντας έτσι την χειμερικότητά τους, απέλπιδο γέννημα της φαντασίας. Να ερείδεται στη μνήμη μιας λέξης, της άυλης εικόνας, ή της ακούσιας επαναλαμβανόμενης κινητικότητας ενός μυός, για να σκοτισθεί, να απεικονίσει το είδωλο, να αφηγηθεί τα δρώμενα, να τονίσει το κακό, ή το άσχημο, το αστειό, το πνευματώδες. Να αναφερθεί παραβολικά στην ερώτηση των πρώτων σκιωτημάτων και να μετεωρίζεται στο κοινό των στοχασμών, αμφιταλαντευόμενος στο να κάνει εμφανείς τις εσώτερες φρούδες ελπίδες. Να μελετάει κυρίως τους συγχρόνους, αλλά και να αρύεται τη σοφία απ' τους αρχαίους λογίους, πράγμα που αποτελεί ηδύ εντύφηση και τον απαραίτητο ηθμό, μέσα απ' όπου απομακρύνονται τα επουσιώδη και κατακρατούνται τα ουσιώδη, τα

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Την ιδιαίτερα μας πατρίδα, επισκέφτηκαν ορισμένα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, εφέτος το καλοκαίρι, εκτός των διαμενό-

που είναι και η εορτή της ιδρύσεως του Συλλόγου Επιταλιωτών της Αθήνας, έγινε στην Αγία Σωτήρα η λειτουργία με αρτοκλασίες.

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

των και εχόντων κατάλυμα εκεί. Και τούτο νομίζω ότι συνέβαλαν τα γεγονότα τα οποία διαδραματίστηκαν κατά τους κατωτέρω μήνες. Κατά μήνα Ιούλιο εγένετο η τελετή της απονομής επαίνων στις νεανίδες που πρώτευσαν στους Πανελληνίους αγώνες στίβου και προς τιμήν τους έφεραν τον Α.Ο. Αλφειό Επιταλιού στη δεύτερη θέση.

Στην άρτια οργάνωση της τελετής από τον Δήμαρχο και των συνεργατών του, η οποία εγένετο στο γυμνάσιο του χωριού μας, διακρίναμε πολλούς Επιταλιώτες, αλλά και ξένους που ανήκουν πλέον στο Δήμο Βώλακος. Όλοι είχαν προσκληθεί από τον Δήμο.

Από τον σύλλογο Επιταλιωτών της Αθήνας παρευρέθησαν ο Γ. Γραμματέας Γ. Ζούπης και τα μέλη Πολυξένη Πλέσσα-Χειμαριού, Δημητρώ Ρουσακής με επικεφαλής τον Πρόεδρο αυτού Στ. Αναστόπουλο. Μετά το πέρας των ομιλιών και αφού βραβεύθηκαν από τον Δήμαρχο και άλλους παράγοντες οι αθλήτριες (τα νέα βλαστάρια) ήρθε και η σειρά του Συλλόγου μας.

Με σύντομη ομιλία ο πρόεδρος συνεχάρει αθλήτριες και προπονητή Σάκη Καίσαρη. Εγένετο η απονομή επαίνων στις αθλήτριες και πλακέτα τιμής ένεκεν στο προπονητή.

Εκτός των επαίνων και της πλακέτας που απενεμήθη με δαπάνη του Συλλόγου Επιταλιωτών της Αθήνας προσεφέρθησαν και εκατό χιλιάδες δρχ. για το τμήμα στίβου του Α.Ο. Αλφειού Επιταλιού. Στο νέο τουριστικό περίπτερο στην θάλασσα που έγινε δεξίωση από τον Δήμαρχο το βράδυ, μαζί με την θαλασσινή αύρα, απολαύσαμε ωραιότατους μεζέδες και ψητή γουρνοπούλα.

Όσο για την οργάνωση και τους καρεκλοτραπεζοκαθηζομένους ας μην αναφέρουμε τίποτε ούτε για τους αρκετούς συμβούλους του Δήμου που απουσίαζαν.

Τον μήνα Αύγουστο και συγκεκριμένα στις 6 του μηνός

Μετά τον εκκλησιασμό, το εκκλησίασμα μετέβη στο τουριστικό περίπτερο και ο Σύλλογός μας προσέφερε καφέ και αναψυκτικά.

Εκτός των δυο ιερέων του χωριού μας, του σεβαστού Παπα-Ανδρέα Χίλιου του κ. Δημάρχου Βώλακος και των εκπροσώπων του Δ.Σ. του Συλλόγου μας που παρέστησαν, μας τίμησαν δια της παρουσίας τους (παρότι η ημέρα ήτο εργάσιμη) και πολλοί Αγουλινιτσαίοι. Εκεί μας εδόθη η ευκαιρία να συνομιλήσουμε με γνωστούς και φίλους με τον Σάκη τον Χίλιο και τον Δημήτρη Δρίλη που είχε έρθει από την Γερμανία.

Εύχομαι η μεταμόρφωση του Σωτήρος να μας έχει όλους καλά για να ξαναεορτάσουμε και του χρόνου.

ΤΑ ΡΙΧΤΕΡ ΚΤΥΠΟΥΝ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ο σεισμός της 7ης Σεπτεμβρίου, άφησε πίσω του θάνατο, συντρίμμια, γκρεμισμένα όνειρα, τρόμο και συμφορά.

Δεκάδες θάφτηκαν μέσα στα χαλάσματα χάνοντας τη ζωή τους.

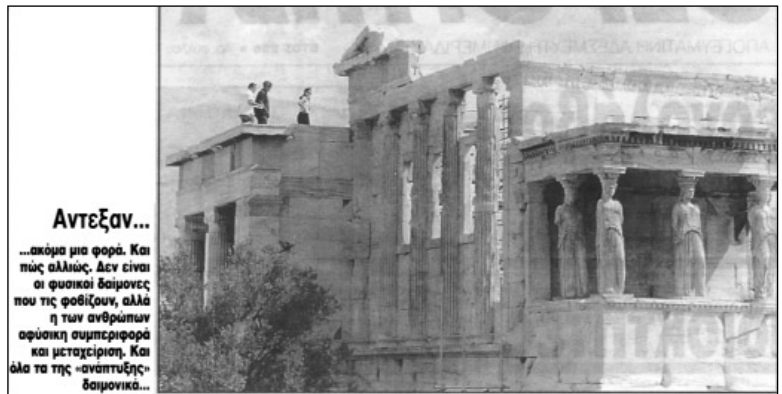
Χιλιάδες εκείνοι που έχασαν μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα τους κόπους μιας ζωής και βρέθηκαν ξεπιτωμένοι να κοιτούν ανήμποροι τα συντρίμμια που γέννησε ο Εγκέ-

τους εφιάλτες μας.

Η υπεράνθρωπη προσπάθεια των σωστικών συνεργείων ν' απεγκλωβίσουν τους θαμμένους ζωντανούς στα ερείπια των χάρτινων κτιρίων.

Των κτιρίων που εγκληματικά κάποιοι έκτισαν χωρίς φροντίδα, χωρίς μελέτη, χωρίς άδεια μετατρέποντάς τα σε τάφους.

Ευτυχώς μέσα στα θύματα δεν υπήρχαν και πατριώτες μας. Κάποιοι όμως από αυτούς

Αντεξαν...
...κόμο μια φορά. Και πως αλλώς. Δεν είναι οι φυσικοί δαιμόνες που τις φοβίζουν, αλλά η των ανθρώπων αόριστη συμπεριφορά και μεταχείριση. Και όλα τα της -αναπτύξης- δαιμονικά...

λαδος ρημάζοντας συνοικίες ολόκληρες.

Ανθρώπινα δράματα που βιώσαμε μέσα από τις φοβερές εικόνες της τηλεόρασης.

Εικόνες που στοίχειωσαν το μυαλό μας και τη σκέψη μας κι ακόμα στοιχειώνουν

που έμεναν στις συνοικίες που κτυπήθηκαν από τα 5,9 ρίχτερ, είδαν τα σπίτια τους να καταστρέφονται όπως πληροφορηθήκαμε.

Σ' αυτούς και τις οικογένειές τους, σαν Σύλλογος εκφράζουμε την συμπάθειά μας και την συμπάραστασή μας και ευχόμαστε από καρδιάς ο Θεός να τους οπλίζει με κουράγιο και δύναμη για να μπορέσουν να ξεπεράσουν γρήγορα τις δύσκολες ώρες που περνούν.

Το γραφείο του Συλλόγου μας έχω κι αυτό ζημιές. Οι τοίχοι είναι γεμάτοι ρωγμές. Το κτίριο χαρακτηρίστηκε κατ' αρχήν «κίτρινο» μετά όμως το «κίτρινο» έγινε «πράσινο» κι έτσι «τολμήσαμε» να συνεδριάσουμε στο γραφείο μας πριν λίγες μέρες.

Η ζωή μας, τραβάει πάλι μπροστά μετά το ισχυρό σοκ που υποστήκαμε, λίγο-λίγο μπαίνουμε στη λογική της καθημερινότητας και πέρα από φήμη και καταστροφολογίες προσπαθούμε να βρούμε τους ρυθμούς μας.

Ας γιατρέψουμε τις πληγές μας, δείχνοντας την ανθρωπιά μας στους λιγότερο τυχερούς και την συμπάρασταση και την αγάπη μας σ' αυτούς που θρηνούν θύματα. Ας σταθούμε αρωγοί στο μέτρο που ο καθένας μας μπορεί, έτσι ώστε τα γκρεμισμένα σπίτια να ξανακτισθούν καλύτερα και ασφαλέστερα. Η ζωή στις σκηνές να γίνει υποφερτή όσο θα είναι αναγκαίο κακό, και γρήγορα το γέλιο, να ξαναγυρίσει στα τρομαγμένα πρόσωπα των παιδιών.

Τζένη Πλέσσα-Χειμαριού

14. ΞΑΝΑΝΘΙΣΑΝ ΟΙ ΔΑΦΝΕΣ

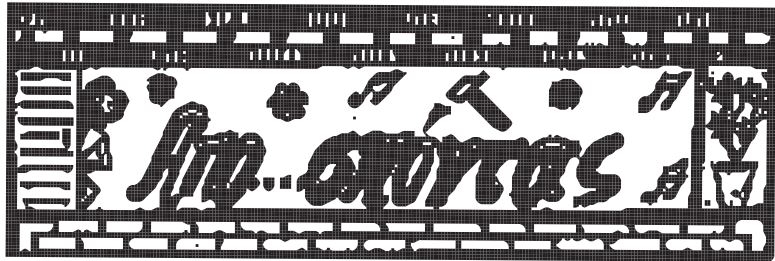
Τῆς δάφνης Ξανανθίσαν τὰ κλωνάρια
ἀπάνω στῆς Ἡπείρου τὶς πλαγιές,
τὰ νέα γιὰ νὰ στολίσουν παλληκάρια,
πού ἀπ' ὅλες τῆς Ἑλλάδας τὶς μεριές
τραβοῦν μ' ὄρμη, μὲ θάρρος καὶ μ' ἐλπίδα,
γιὰ νὰ δοξάσουν πάλι τὴν πατρίδα.

Ὁ βάρβαρος ἐχθρὸς τώρα ἄς τὸ μάθῃ
κι ἄς φύγῃ ντροπιασμένος, ταπεινός.
Ἡ δάφνη στὴν Ἑλλάδα δὲν ξεράθη,
τῆς λευτεριάς δὲν σβήσῃ ὁ αὐγερινός.
Κρατεῖ ἡ Ἑλλάδα κλώνο ἐλιάς, μὰ ξέρει
νὰ σπέρνῃ κεραυνοὺς μὲ τ' ἄλλο χέρι.

Ἐφημερίδα «Καθημερινή» Στίχος Παναγιωτόπουλος

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Το ποίημα «Ξανάνθισαν οι δάφνες» είναι παρμένο από το αναγνωστικό της Ε' τάξης Δημοτικού του 1964.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Χαιρετούμε το Δήμο Βόλακος κι εμείς με τη σειρά μας έστω και με λίγη καθυστέρηση, επιτέλους μας ήρθε σαν την Άνοιξη. Όπως και τον Δήμαρχο Κώστα Καρτάλο, καθώς διαβάζοντας τα «Επιταλιώτικα Νέα» μαθαίνουμε τα νέα σας, από πρώτο χέρι καθώς κι εμείς στέλνουμε τη συνδρομή μας για να την έχουμε πάντα στο γραμματοκιβώτιό μας.

Σας χαιρετούμε όλους
G. Mastoropoulos

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕΤΑ ΑΠΟ 70 ΧΡΟΝΙΑ

Αγαπητοί συμπατριώτες. Στις 23 Απριλίου 1999 αποφάσισα με την γυναίκα μου να πάμε στην Αμερική με ελβετικό γραφείο ταξιδιών (άψογα οργανωμένο), με πρώτο σταθμό Σικάγο και από εκεί Νέα Ορλεάνη με ενδιάμεσο σταθμό Τάμπα Λαουτερντάλε Φλώριδα Μαϊάμι Κέη Βέστο κ.λπ. Ήξερα ότι στο Σικάγο έχουμε δυο πρώτα ξαδέλφια τον Γιώργο και την Φρύνη Ρουσάκη. Γεννημένοι, μεγαλωμένοι και γερασμένοι στην Αμερική. Καμιά επαφή, καμιά αλληλογραφία κανέναν σύνδεσμο. Έτσι λοιπόν παίρνοντας μια κουτσουρεμένη διεύθυνση της εξαδέλφης Φρύνης, φτάνοντας με την Swiss Air στο Σικάγο, ξενοδοχείο Χίλτον η πρώτη μου ενέργεια ήταν να ψάξω για το τηλέφωνο της εξαδέλφης. Η σημερινή τεχνολογία όμως ζνά βοήθησε πολύ μέσω του ξεναγού και διερμηνέα από την ρεσεψιόν πήρα αμέσως τηλέφωνο, αλλά εδώ μιλάγε ένας αυτόματος τηλεφωνητής, και έλεγε να αφήσουμε μήνυμα διότι λείπουν σε διακοές. Όλα αυτά στα εγγλέζικα. Ποιός ξέρει εγγλέζικα;

Φυσικά, ο ξεναγός. Τον παρακάλεσα να μιλήσει και να πει ότι είμαι ο εξάδελφος Νίκος Ρουσάκης και βρίσκομαι στο ξενοδοχείο Χίλτον και θα χαρώ πάρα πολύ αν συναντηθούμε. Δεν έμεινα όμως ήσυχος, πήγα στο δωμάτιο (πάτωμα 18) και είπα τα ίδια στα ελληνικά διότι δεν ξέρω αν μιλάνε ή όχι την ελληνική γλώσσα. Μάς είχαν ενημερώσει ότι, αν στα τηλέφωνα του δωματίου αναβοσβήνουν τα λαμπάκια, τότε κάποιος μας ζητάει ή έχουμε κάποιο φαξ. Γυρίζοντας στο δωμάτιο από το γύρο της πόλης, τα λαμπάκια είχαν ανάψει. Σηκώνοντας το ακουστικό ακούω: του, του, του κλειστή η γραμμή. Αυτή η ιστορία συνεχίστηκε πολλές φορές. Ίσως εφτά ή οχτώ φορές. Τότε κατάλαβα ότι κάποιος μας ζητάει. Βγαίνοντας από το δωμάτιο με προορισμό την ρεσεψιόν, είδα ένα νυχτοφύλακα μαύρο στην ράτσα, με καμιά τριανταριά κλειδιά στο ζωνάρι σαν δεσμοφύλακας. Με το νόημα από μια απόσταση περίου 50 μέτρα στο διάδρομο, έχει πάρει φωτιά. Μου είπε να κατέβω στη ρεσεψιόν. Πηγαίνοντας εκεί ο υπάλληλος μου γράφει σε ένα χαρτί 20 δολάρια. Χωρίς εγώ να καταλάβω τι σημαίνουν τα 20 δολάρια, του λέω με κάποιο αυστηρό τόνο: «Γιατί; Στα χρωστάω από την πρέφα;» Στα ελληνικά, φυσικά και έφυγα. Πηγαίνοντας στο δωμάτιο, τα λαμπάκια αναβόσβηναν. Τότε κατεβαίνω πάλι στη ρεσεψιόν, βρίσκω όμως άλλον υπάλληλο. Τον ρωτάω: «Μίστερ, μιλάς ελληνικά;» «Νόου μίστερ.» «Μιλάς γερμανικά;» «Νόου μίστερ.» «Μιλάς γαλλικά;» «Γες, γες ουάν μόμεντ μίστερ.» Παίρνει κάπου ένα

τηλέφωνο και μου δίνει το ακουστικό. Από την άλλη μεριά του τηλεφώνου ακούω: «Αλό μεσιέ, κέσκε βου βουλέ;» Τού εξήγησα ότι η γραμμή στο δωμάτιό μου είναι κλειστή, τότε μου είπε ότι για να ανοίξουν την γραμμή θα πρέπει να προκαταβάλω 20 δολάρια. Τότε κατάλαβα ότι ο άλλος υπάλληλος είχε δίκιο που μου έγραψε στο χαρτάκι 20 δολάρια αλλά η γλώσσα βλέπεται λείει πολλά. Τού έδωσα 20 δολάρια παίρνοντας μια απόδειξη, ανέβηκα στο δωμάτιο, αλλά τα λαμπάκια δεν σταμάτησαν το έργο τους. Όταν σήκωσα το ακουστικό: του, του, του. Τώρα άναψαν τα δικά μου λαμπάκια. Κατεβαίνω ξανά στην ρεσεψιόν αυτή τη φορά με κακές διαθέσεις. Όταν με είδε ο υπάλληλος μου λέει «σόρου μίστερ». Ξέχασε ο ηλίθιος να ειδοποιήσει το σέντραλ να μου ανοίξουν τη γραμμή. Παίρνει ξανά τηλέφωνο και μου λέει: «Ο.Κ.». Γυρίζοντας στο δωμάτιο χτύπησε το τηλέφωνο και σηκώνοντας το ακουστικό ακούω μια γυναικεία φωνή: «Γειά σου Νίκο, είμαι η Φρύνη, η εξαδέλφη σου γιατί δεν σηκώνεις το τηλέφωνο;» Τότε πήρα μια βαθιά ανάσα και με βαριά καρδιά και κλάμα της εξήγησα την ιστορία του τηλεφώνου.

Την ρώτησα πώς με βρήκε και αυτή με τη σειρά της μου είπε ότι ένας γιός της άκουσε το μήνυμα και της τηλεφώνησε στην Αριζόνα διότι βρισκόταν εκεί με διακοπές. Εδώ μια διευκρίνηση, για όσους δεν γνωρίζουν τις αποστάσεις. Στο Σικάγο την εποχή αυτή κάνει φοβερό κρύο. Έτσι λοιπόν οι συνταξιούχοι φεύγουν και πάνε στα θερμά μέρη. Τεράστιες αποστάσεις. Έτσι έκανε και η εξαδέλφη. Πήγε στη ζεστασιά. Αφού μιλήσαμε αρκετή ώρα τη ρώτησα για το Γιώργο τον αδελφό της και εξάδελφό μου. Μου είπε ότι βρίσκεται πολύ κοντά μου στο Ιλινόις προάστιο του Σικάγου. Τη ρώτησα αν μιλάει ελληνικά. Μου είπε καλύτερα από μένα.

Του τηλεφώνησα 12 η ώρα τη νύχτα. Όταν χτύπησε το τηλέφωνο άκουσα μια νυσταγμένη φωνή. «Αλό», του λέω «Γιώργο εσύ;» «Ναι, ποιός είναι;» «Είμαι ο Νίκος Ρουσάκης ο εξάδερφός σου. Γιώργο, αύριο 10 η ώρα φεύγω αεροπορικώς για Νέα Ορλεάνη θα χαρώ πάρα πολύ να συναντηθούμε έστω για λίγο». Δώσαμε ραντεβού 8 η ώρα το πρωί στη ρεσεψιόν του ξενοδοχείου Χίλτον. Πράγματι οκτώ παρά δέκα νάτος ο άγνωστος αμερικανός, τον πλησίασα και με τρεμάμενη φωνή τον ρώτησα: «Είσαι ο Γιώργος Ρουσάκης;» Μου λέει «Ναι, εγώ είμαι». Δεν ξέρω πώς αισθάνθηκε αυτός εγώ πάντως δάκρυ δεν έβγαλα, η καρδιά μου όμως έτρεμε από χαρά και συγκίνηση. Καθήσαμε, είπαμε καφέ, βγάλαμε βίντεο και φωτογραφίες. Και τελευταία ερώτηση που του έκανε ήταν: «Βρέ ξάδελφε, ήταν ανάγκη να πάμε 70 ετών για να γνωριστούμε;» Μου λέει «Κάλλιο αργά παρά ποτέ».

Αγαπητοί συμπατριώτες, αυτό δεν είναι μυθιστόρημα, είναι μια πραγματικότητα που συνέβη στις 25 Απριλίου 1999. Τέτοιες ιστορίες είναι ευχάριστες. Εάν αγαπητοί μου έγραφα λεπτομερέστατα την ιστορία αυτή, σίγουρα η εφημερίδα δεν θα είχε χώρο, έτσι έγραψα τα κυριότερα για να μην σας κουράσω.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Ρουσάκης Νικόλαος (Ελβετία)

Ο ΝΟΩΝ ΝΟΕΙΤΩ

Άφθονα, εξαιρετικά, ντόπια και ξένα κρέατα για φτωχούς και πλούσιους πωλούνται στην πατρίδα μας. Εκεί θα βρείτε και μεγάλες γλώσσες, τις οποίες πολλοί τις χρησιμοποιούν παραγεμιστές. Και να, κάτι γλωσσάρες! (που κουβαλούν ορισμένοι) μεγαλύτερες από τα πλαστήρια των φουρναραίων εκείνων που ο ένας άθελά του κατάβρεξε την απέναντι παρέα, πετώντας τα νερά στο δρόμο της αγοράς ένα βράδυ.

Ο οίνος ο ευλογημένος προσφέρεται και στα καφενεία με τον ανάλογο μεζέ, ενώ ο καφές συνοδεύεται με νερό εμφιαλωμένο. Με λίγα λόγια στην αγορά του χωριού μας θα βρεις ότι ζητήσεις.

Από τα μυχιλιμπίδια, τις κασέτες, ωρολόγια κ.λπ. των μαύρων πωλητών και παπούτσια, τραπεζομάνηλα και ερφαλεία από ξένους προς το Επιτάλιο επαγγελματίες... Ακόμη και πυρήνα που θυμίζει αποθήκη στην αγορά, με σταφίδα της παλαιάς εποχής. Η συγκοινωνία τακτικότερη. Μόνο που αργείς λίγο να περάσεις την αγορά από τα παρακασιμένα δεξιά και αριστερά αυτοκίνητα και μηχανάκια. Ζωή βλέπετε στο Επιτάλιο.

Εκείνο που δύσκολα θα βρεις είναι τα χελόψαρα και τις μικρές γλώσσες.

Της Αγίας Σωτήρας όμως μας και η μέρα το καλούσε πολλά ψάρια έκαναν την εμφάνισή τους ενώ όλοι σχεδόν στα σπίτια έφτιαναν την αλιάδα... Ο καπετάν Γρι-Γρή παρουσάσε αρκετά ψάρια την ημέρα εκείνη.

Ακριβοπληρωμένα ή μη οι Αγουλινιτσαίοι τα ευχαριστήθηκαν. Εκείνος όμως που το ευχαριστήθηκε και ωφεληθήκε περισσότερο ήταν ο Παστελάς που ευρίσκετο στο χωριό μας. Παλιός γνώριμος του καπετάν-Γρι-Γρή, είχε και αυτόν κάλσει στην παρέα του με το αζημίωτο φυσικά. Και αφού έφαγαν τις ψαρούκλες, συνεχίζοντας το πιόμα κάτω από την μεγάλη ζωγραφιά και την επιγραφή «Πίνετε κρασί, το νερό είναι ακάθαρο», ο Παστελάς προσποιούμενος να βρει καθαρό νερό ανεχώρησε. Μα ακόμη να γυρίσει...

Την επομένη της κρασοκατανύξεως και της μη πληρωμής από τον Παστελά, ένα χαρτάκι (που δεν έχει σχέση με τον Παστελά) ευεθθήκε στην αγορά που έγραφε «Ως τότε θα λειτουργεί ο σκουπιδοτοπος της ντροπής, ως τότε θα κινδυνεύει η υγεία μας; Ως τότε θα υποβαθμίζεται η περιοχή μας;» Και στην πίσω μεριά: «Μήπως είναι ώρα; Ώρα για δράση; Ώρα για κινητοποίηση; Ώρα για διεκδικήσεις;»

Ουδέν σχόλιον περί των ανωτέρω και ουδέν περί αν όλα τα δημοτικά κτίρια έχουν κατασκευασθεί με άδεια οικοδομής ή όχι.

Όσο για την Αγουλινίτσα που μπήκε στο Άσο θα σχολιασθεί στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

●●● Ο ΚΑΚΟΣ Σεπτέμβριος έφυγε. Ο μήνας ο ανάποδος, ο καταστροφικός.

●●● ΥΣΤΕΡΑ από τον καύσωνα του καλοκαιριού, τους ανεμιστήρες, τα φουτσίτσου και τα τόσα άλλα, πλακώσανε και τα ΡΙΧΤΕΡ.

●●● ΕΜΕΙΣ αγκαλιά με τον Εγκέλαδο στην πρώτη γραμμή των ρίχτερ, είχαμε τους ανεγκέφαλους που φτιάχνουν ΣΗΡΙΑΛ κακής ποιότητας, για ρήγματα επικίνδυνα και σεισμούς καταστροφικούς.

●●● ΚΑΛΑ καταλάβαμε, αυτοί είχαν το ρήγμα στο μυαλό.

●●● ΚΑΠΟΙΕΣ μέρες από τις διακοπές μας τις περάσαμε στο χωριό.

●●● ΜΙΑ χαρά, εκεί όλη η φύση ησυχάζει, όλα στη θέση τους, όπως τα ξέρετε, και τα σκουπίδια εκεί.

●●● ΑΥΤΗ η συνειδητή εισβολή στην αύξηση της ρύπανσης, είναι εγκληματική. Χρειάζεται και λίγη οικολογική ευαισθησία.

●●● ΜΗΠΩΣ παίρνουμε σκουπιδόσημο;

●●● ΕΛΑΧΙΣΤΑ άτομα προσπάθησαν να παρεμποδίσουν τα απορριμματοφόρα να περάσουν μέσα από τις αυλές τους. (Καλά οι άλλοι τόσο τα θέλουν;).

●●● ΚΑΛΑ ήταν στο χωριό, αν είχαμε και λίγο καθαρό νερό, θα περνούσαμε καλύτερα μας είπαν.

●●● ΜΗΝ είμαστε απόλυτοι, αφήστε αυτά που μάθατε στο σχολείο, το νερό είναι «άχρουν, άοσμο και άγευστο».

●●● ΒΟΛΕΥΤΕΙΤΕ προς το παρόν με το ΓΚΡΙ - ΜΠΕΖ και όλες τις αποχρώσεις του.

●●● ΤΙ σημασία αν είναι κόκκινο, τσαγί, ή κανελλί με βούλες.

●●● ΑΣ είναι καλά η χλωρίνη. Όχι να την πείτε ούτε να τη λουστείτε. Κάνει τα ρούχα κάτασπρα.

●●● ΟΙ αρουραίοι κάνουν βόλτες στο χωριό.

●●● ΟΛΑ αυτά τα οικόπεδα με το ένα μπόι χορτάρι πώς μπορεί να μη φιλοξενούν και όλα τα ερπετά;

●●● ΑΝ μείνουν έτσι ακαθάριστα, φίδι που μας έφαγε.

●●● ΟΜΟΛΟΓΩ, δεν μου αρέσει να γράφω ΓΚΡΙΖΕΣ ειδήσεις.

●●● ΑΛΛΑ το να γκριζάρω λιγάκι, πειράζει;

●●● ΠΟΛΛΟΙ νομίζουν πως όταν μια πόλη γίνεται Δήμος, κάτι αλλάζει.

●●● ΚΑΝΕΝΑ σιντριβανάκι, κανένα παρκάκι, μερικές πινακίδες με την ένδειξη απαγορεύεται η στάθμευση και η στάση. ΚΑΙ ακόμη κανέναν πεζόδρομο.

●●● ΤΙ να κάνουμε, κάθε πόλη έχει και τη δική της την αισθητική.

●●● Ο σιδηροδρομικός μας σταθμός έκλεισε. Ως ...διατηρητέο κτήριο κάθε βράδυ φωταγωγείται.

●●● ΑΥΤΟ βέβαια το οφείλουμε στον κλειδούχο που έγινε φαροφύλακας της στεριάς.

●●● ΤΟ χρηματιστήριο... ΞΑΠΛΑ σ' αυτόν τον αποκρουστικό Σεπτέμβρη. (Αυτό για τους επενδυτές και τους τζογαδόρους).

●●● ΛΟΙΠΟΝ άλλοι από Ρίχτερ, άλλοι από χρηματιστήριο, όλοι είμαστε στο ΛΙΜΙΤ-ΝΤΑΟΥΝ.

●●● ΕΙΜΑΣΤΕ στο κατώφλι του χειμώνα, ύστερα από ένα μακρύ και δύσκολο καλοκαίρι.

●●● ΣΤΙΣ 31 Οκτωβρίου αλλάζει η ώρα, και γυρίζουμε τα ρολόγια μας μια ώρα πίσω.

●●● ΚΛΑΣΙΚΕΣ και υπέρκομψες θα είναι οι φόρμες για τη νέα χιλιετία. Τολμηρά ντεκολτέ και ανοιχτές πλάτες.

●●● ΤΩΡΑ σας αφήνω για να δω την ΕΣΜΕΡΑΛΑΝΤΑ. Μη χάσω και την ... κουλτούρα!). Καλό χειμώνα.

ΜΠΕ-ΠΑ

●●● Υ.Γ.: ΟΙ κάτοικοι διαμαρτύρονται, εμείς γράφουμε.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

– Στις 15 Αυγούστου στον Άγιο Χριστόφορο Αγρινίου ο **Νικόλαος Καλαντζής** και η **Αθανασία Ιγγλέση** του Γεωργίου βάπτισαν το αγοράκι τους και τον ονόμασαν Χριστόφορο.

– Ο **Τσουραμάνης Παναγιώτης** του Ιωάννου και η **Νατάσα**, εβάπτισαν υπαιθρίως στα Άνω Λιόσια, λόγω των σεισμών, το κοριτσάκι τους, δώσαντες το όνομα **Ερμιόνη**. Επακολούθησε επίσης, κοντρα στους σεισμούς, υπάθριο γλέντι.

– Ο **Δημήτριος Κα νάκης** και η σύζυγός του **Γεωργία** βάπτισαν την κορούλα τους και της έδωσαν το όνομα **Πηνελόπη - Χριστίνα**.

– Ο **Αθανάσιος Τσουραμάνης** και η σύζυγός του **Γεωργία** βάπτισαν την κορούλα τους και της έδωσαν το όνομα **Ευσταθία - Μαρία**.

Να τους ζήσουν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο **Παναγιώτης** και η **Γεωργία Κανέλλου** απέκτησαν ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Να τους ζήσει.

ΓΑΜΟΙ

– Ο **Νικόλαος Μπρίνιας** του Ηλία παντρεύτηκε στο Επιτάλιο με την **Ευσταθία Καραμπίνη**.

– Ο **Ευστάθιος Ντάβαρης** παντρεύτηκε στον Άγ. Νικόλαο Επιταλίου με τη **Γεωργία Τσαντούρη**.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Κυριακοπούλου**

Θεώνη χα Αλέξανδρου.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Χίλιου Φωτεινή** χα Διονυσίου.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο ο **Βαρβούνης Φίλιππας** του Διονυσίου.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο ο **Μπαρμπαφώτης Ηλίας** του Δημητρίου.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο ο **Μανώλης Ιωάννης** του Νικολάου.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο ο **Σουλελής Ελευθέριος** του Διονυσίου.

– Πέθανε στην Αθήνα καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Κόττα Αγγελική** χα Πάνου.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Τσαμπουλή Όλγα** χα Δημητρίου.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο ο **Αντωνόπουλος Οδυσσεάς** του Γεωργίου.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Παυλοπούλου Ελένη** χα Κων/νου.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Ρασιώτη Ιωάννα** συζ. Φωτίου.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο ο **Ξυπολιάς Δημήτριος** του Παναγιώτη.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο η **Αποστολοπούλου Καλλιόπη** χα Χρήστου.

– Πέθανε στην Αθήνα καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο ο **Βελισσάκης Θεόδωρος** του Νικολάου.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στον Πύργο η **Ρασιώτη Δάφνη** χα Χρήστου.

Στους οικείους των εκλιπόντων εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Μέσα σε ένα εξάμηνο ταξίδεψαν για το ταξίδι χωρίς επιστροφή, πλήρεις ημερών, οι αδελφοί **Οδυσσεάς** και **Αντώνης Αντωνόπουλος**, στερώντας την κοινωνία από δυο επιλεκτά μέλη της.

Αναθρεμμένοι από μάνα αρχόντισσα, πήραν μαζί τους αξίες μιας άλλης εποχής, που σήμερα σπανίζουν. Υπηρετήσαν τον Κερδωο Ερμή χρόνια και χρόνια με σύνεση, τιμότητα, συνέπεια και ανθρωπιά στολίζοντας την αγορά με την παρουσία τους.

Διαφορετικοί χαρακτήρες, συμπλήρωσαν ο ένας τον άλλον, δημιουργώντας ένα δίδυμο που διέπρεψε στον οικογενειακό, κοινωνικό και εμπορικό τομέα.

Ο Αντώνης ο νεώτερος που έφυγε πρώτος, ήταν άνθρωπος χαμηλών τόνων, εσωστρεφής με άριστο μυαλό, ένας κοσμοφιλόσοφος του καιρού μας.

Ο Οδυσσεάς, ο πρωτότοκος, ήταν εξωστρεφής, κοινωνικός, δραστήριος, με σημαντική προσφορά στην πατρίδα, την εκκλησία και την τοπική αυτοδιοίκηση.

Και οι δυο πρόσφεραν τον καλύτερο εαυτό τους στην οικογένειά τους, τους συγγε-

νείς, τους φίλους, τους γνωστούς, την κοινωνία, ενσαρκώνοντας τον άνθρωπο, με την κυριολεκτική και πιο περιεκτική του όρου έννοια.

Στήριξαν την οικογένειά τους αναλαμβάνοντας καθήκοντα αρχηγού οικογένειας από παιδάκια, μεγάλωσαν αδελφές, στήριξαν ηθικά και υλικά όποιον πρόστρεξε σ' αυτούς δημιουργήσαν πρότυπο ήθους κι ανθρωπιάς.

Μπορεί η ζωή να τους στέρησε απογόνους, τους αντάμοιψε όμως με κάλλιστες συζύγους που τους αγάπησαν και τους φρόντισαν και με φίλους που τους στάθηκαν καλύτερα και από παιδιά.

Αυτούς τους τελευταίους εκλεκτούς του καιρού μας, αυτούς που απόδειξαν ότι η αρχοντιά είναι θέμα εσωτερικής ποιότητας και όχι οικονομικών μέσων.

Αποχαιρετάμε με συγκίνηση, αγάπη και ταπεινότητα.

Έφυγαν στο τέλος του αιώνα, στην αρχή του οποίου γεννήθηκαν, παίρνοντας μαζί τους τον αέρα μιας άλλης εποχής και αφήνοντας μας παρακαταθήκες κομψότητας, ακεραιότητας και αρχών.

Καλό ταξίδι.

Ρουσαάκης Δημήτριος

ΠΕΝΘΗ

Προς τον αείμνηστον **ΘΕΟΔΩΡΟΝ Ν. ΒΕΛΗΣΑΡΗ** από το Επιτάλιο Ηλείας, σύζυγον, αδελφόν, θεión, εξάδελφο, γείτονα και πατριώτη.

Μας έφυγες γρήγορα. Δεν σε άφησε η επάρατος αρρώστεια να ξεκουραστείς παίρνοντας την σύνταξίν σου, φεύγοντας για την αιωνιότητα. Στην νεκρώσιμον ακολουθίαν σου όλοι, συγγενείς, φίλοι, πατριώτες και μη, σε αποχαιρέτισαν με το γνωστό διαβατήριο «αιωνία σου η μνήμη». Ας είναι το χώμα ελαφρύ που σε σκέπασε. Την Κυριακή 8 Αυγούστου και στον Ιερό Ναόν Αγ. Χαραλάμπους κληθήκαμε όλοι να προσευχηθούμε στο μνημόσυνό σου. Οι Άγιοι πατέρες μας άφησαν κληρονομιά να τελούμε μνημόσυνα προς ωφέλειαν των κεκοιμημένων. Ο Μέγας Αθανάσιος στον ωραιότατον λόγον του για τους κοιμηθέντας γράφει «μην αρνείσαι να προσφέρεις λάδι και να ανάβεις κεριά στον τάφο του κοιμηθέντος, επικαλούμενος Χριστόν τον Θεόν και αν ακόμη ο κοιμηθείς τελείωσε ευσεβώς τη ζωή του. Διότι το λάδι και το κεριό είναι θυσία ευπρόσδεκτα από τον Θεόν. Και προσκομίζουν μεγάλην την ανταπόδοσή του».

Αείμνηστε Θεοδωράκη σε είχα γνωρίσει προτού γίνομε συγγενείς στον Καϊάφα. Όταν ήλθε η ώρα η ευλογημένη και σε πλησίασα, διαπίστωσα την ειλικρίνειά σου και τη μεγάλη αγάπη στην οικογένειά σου, αδελφία φίλους και γνωστούς και συμπηλώνω: Συμβίωσις μονιασμένων αδελφών ισχυρότερη από κάθε τοίχος: από το βιβλίον Γνωμικών. Παρ'όλο το δύσκολο υπηρεσιακό σου έργο που εκτελούσες πάντα με καλοσύνη και αφοσίωσιν για τον ανθρώπινο πόνο. Και έμεινες πιστός και αδιάφθορος στον όρκο σου. Από το ημερολόγιον της εκκλησίας διδασκόμεθα, ότι όποιοι γνωρίζεις τους άλλους είναι μορφωμένοι, όποιος όμως γνωρίζει τον εαυτό του είναι σοφός. «Κρατώ σφικτά τρεις θησαυρούς, την αγάπη, την αυτάρκεια, την ταπεινώσιν». Η αγάπη με έκανε θαρραλέο, η αυτάρκεια φιλότιμο, η ταπεινώσιν κύριο των πραγμάτων. Με την αγάπη νικά, με την αγάπη αμύνομαι. Όλα αυτά σε συνόδευσαν για την καλή απολογία προς την βασιλείαν των ουρανών. Εκφράζω και δημοσίως τα συλλυπητήριά μου στην σύζυγόν σου, στα πολυαγαπημένα αδελφία σου, ανήψια σου και σε όλους τους συγγενείς.

Αιωνία σου η μνήμη
Οικογ. Δημ. Κανατσέλη
Αμαλιάδα

Αγαπητέ αναγνώστη και φίλε των «Ε.Ν.»

*** Μην ξεχνάς να στείλεις τη συνδρομή σου**

*** Μην ξεχνάς ότι εσύ στηρίζεις την έκδοση της εφημερίδας μας**

ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΡΕΟΥΣΑ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ «ΑΝΤΩΝΗ

(*Συνέχεια από τη σελίδα 1*)
Βασικά για τον παραλληλισμό των στοχασμών του. Έτσι μπορεί αντί για το «πνεύμα του Αντώνη» να αναπλάσσει την ηθική υπόσταση, την ευφυΐα, την ψυχική κατάσταση, το βαθύτερο νόημα και την ουσία της δομής της ζωής του «Κώστα», του «Παναγιώτη», της «Μερόπης», της «Διαμάντως», του «Γεροπάνου», της «Θεα-Ροϊδούλας», και να σου εμπνεύσει την ολύμπια αταραξία του ανατέλλοντος ηλίου –ή την ανησυχία του κόσμου, μήπως χάσει το μέτρημα της αείρωσης διαδρομής του στο στεροαίωμα. Να σε βάζει στον πειρασμό να ξαναδιαβείς τα ολονέν απομακρυνόμενα σκαλοπάτια της μνήμης, που ξεγελούν, παραμερίζοντας κάθε εμπόδιο και να σε προσεγγίζει όσο πιο κοντά στο αλάθητο. Να σκιαγραφεί τον εύδιο καιρό της εποχής, απλά, περιγραφικά και γλαφυρά στη «λογία διάλεκτο» γι' αυτόν που έχει ζήσει σε κείνο το στενό περιβάλλον, αναγκασμένος να νηστεύει τον έρωτα, στη μισάνοιχτη πόρτα, στο βουβό περπάτημα της νύχτας, που την ταράζει το «ρολόϊ της εκκλησίας», με το «χοντρό

πανωφόρι του χειμώνα», για να κρατάει «τις μεγάλες σταγόνες της βροχής» και να σε παρασύρει στο βασανιστικό φαινόμενο της χαρμολύπης. Ερήμην ερωτικών ψιθύρων σε εισαγάγει στους ρυθμούς της εαρινής βλάστησης με την προσδοκία να συναντήσεις τις κάψες του καλοκαιριού, και να σε ξεναγεί στο νοητικό φθινόπωρο για να σε κουρνιαξεί στο παραγώνι του χειμώνα, όπου γίνεται «σκιά», που «πάει να σμίξει με τις άλλες σκιές», περνώντας απ' τους βουβούς δρόμους όπου «ο κόσμος αδειάζει», στους «αόρατους ίσκιους του απογεύματος». Τότε που αποκτά «κατόπιν εορτής την εμπειρία», «το φόβο του θανάτου». Για κείνους και για σένα δυστυχώς Ευανθία η «περιπέτεια των λέξεων» έχει φθάσει στο τέλος.

Υ.Γ.: Εγγραφή εξ αφορμής του πονήματος «ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ» του Βάσου Παυλόπουλου στο Μάλεμε Κρήτης την 20/7/1999.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΤΑΜΙΑ

Παπαδόπουλος Δημήτριος	5.000
Μπίστολας Γεωργιος Αντ.	5.000
Τσούρας Βασίλειος	2.000
Πατσολιάς Χρήστος Λεων.	1.000
Χρόνης Αναστάσιος	5.000
Πλέσσας Άγγελος	2.000
Κόττας Νικόλαος Γεωρ.	5.000
Δημητρακόπουλος Παν.	2.000
Μαστοροπούλου Γεώργιος	7.600
Αποστολόπουλος Σπυρ.&Ζωή	5.000
Δημητρακόπουλος Παύλος	5.000
Δημητρακοπούλου - Κάιζερ	
Αικατερίνη	5.000
Κανατσέλη - Τριαντοπούλου	
Ελένη	5.000
Ρουσαάκης Γεώργιος	5.000
Ρουσαάκης Νικόλαος	5.000
Αντωνοπούλου Όλγα&Αθηνά	5.000
Γκοτσόπουλος Αριστ.	5.000
Γκοτσόπουλος Νικόλαος	5.000
Πρίτζιπας Γεώργιος	5.000
Χαραλαμποπούλου - Δρακοπούλου Όλγα	5.000
Μανώλης ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	3.000
Χαραλαμποπούλου Αντώνιος	2.000
Μπάγκας Σωτήριος	3.000
Πριζόρη Άννα	5.000

3000 χρόνια
ελληνική
ποίηση

Ένας λόγος για το καλοκαίρι

(απόσπασμα)

Γυρίσαμε πάλι στο φθινόπωρο, το καλοκαίρι σαν ένα τετράδιο που μας κούρασε γράφοντας μένει γεμάτο διαγραφές αφηρημένα σχέδια στο περιθώριο κι ερωτηματικά γυρίσαμε στην εποχή των ματιών που κοιτάζουν στον καθρέφτη μέσα στο ηλεκτρικό φως σφυγμένα χείλια κι άνθρωποι ξένοι στις κάμαρες στους δρόμους κάτω από τις πιπεριές καθώς οι φάροι των αυτοκινήτων σκοτώνουν χιλιάδες χλωμές προσωπίδες.

Γυρίσαμε. Πάντα κινάμε να γυρίσουμε

στη μοναξιά, μια φούχτα χόμα, στις άδειες παλάμες.

Γιώργος Σεφέρης (1905-1971).

Άσκοπες Βολές

Καλλιτεχνικά

Ο φίλος ποιητής Κώστας Επιταλιώτης εξέδωσε την τρίτη συλλογή του: η θλίψη της αιωνιότητας, από την οποία ένα ενδεικτικό μοτίβο δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο. Η έκδοση είναι εξαιρετικά προσεγμένη, άψογη. Η θεματολογία της συλλογής κυρίως ερωτική με συχνές αναφορές στον ανθρώπινο περίγυρο. Το κλίμα λυρικό, η διάθεση μελαγχολική, πικρή, κάποτε παραιτημένη. Η τεχνική παραδοσιακή αλλά δουλεμένη, ενώ περιλαμβάνονται και πολλά κομμάτια σε ελεύθερο στίχο.

Δεν κάνουμε εδώ κριτική. Αλλωστε όσοι ερμηνεύουν την ποίηση, λένε ψέμματα. Άλλο μας ενδιαφέρει: μέσα στη χαβούζα της καθημερινότητας όπου βυθιζόμαστε μουγκοί και άχρωμοι, κάποιον πεισματάρηδες εξακολουθούν να σφυγμομετρούν τον καιρό. Να συλλαβίζουν τους ήχους. Χαράζουν με τα χέρια τους την πραγματικότητα να τρέξει αίμα. Τη γυρίζουν ανάποδα, να φανεί η αθέατη πλευρά της ζωής. Ακόμα και τότε, πολλοί δεν παίρνουν χαμπάρι.

Εκκλησιαστικά

«τους επί το ψάλλειν αναβαίνοντας...»

Τον περασμένο Μάη (το Μάη - Θανάση) έγινε στον Πύργο το μνημόσυνο του Άρχοντα πρωτοψάλτη της Ορθοδοξίας Στανίτσα. Εκδιώχθηκε ο Στανίτσας από την Πόλη με τα γεγονότα του '65, εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και εδίαβαζε στον Άγιο Δημήτριο Αμπελοκήπων (Πανόρμου). Ο Στανίτσας υπήρξε μεγάλος δάσκαλος -ο μεγαλύτερος (με τον Περιστέρη). Είχε ψάλλει και στην Αγουλίτσα, καλεσμένος του παπα-Πέτρου (του μερακλή και ρέκτη πα-

πα-Πέτρου), με τον οποίον εμυσταγόγησαν το ωραιότερο Χερουβικό (του Σακελλαριδίου). Ας σημειωθεί, κατόπιν υποδείξεως του Λεβύτου, το ισοκράτημα εβάσταγε ο μακαρίτης ο Καραουλάνος, ο οποίος είχε μια μοναδική ικανότητα να πιάνει τη βάση (τον ήχο) και χωρίς καν το διαπασόν! Τα λέω αυτά, γιατί τη μουσική ή την έχεις μέσα σου, οπότε ξεχειλίζει, αλλοιώς δεν πα' να χτυπιέσαι... Αλλά η ηθογραφία των ιεροψαλτών έχει οριστικά κλείσει, με τον «Λαμπριάτικο ψάλτη».

Από βραδύς στην αρτοκλασία του Εσπερινού, ο Στανίτσας με τον παπα-Πέτρο, έψαλαν οι δυο τους το «Θεοτόκε Παρθένε», κάνοντας μια μικρή παρέκβαση στο Τυπικό, και ενώ το πολυπληθές εκκλησίασμα από την ευρύτερη περιοχή, έμενε εκστατικό. Ο Στανίτσας επέταγε γερά και με πλήρη άνεση σε όλα τα διαστήματα της βυζαντινής κλίμακας. Από κοντά και ο παπα-Πέτρος με τη γλυκιά φωνή και την έμφυτη μουσικότητα, δεν ξέφευγε κι αυτός πουθενά. Ευτυχώς που ο παπα-Πέτρος ήταν μάστορας στις «κατ' οικονομίαν» παρεκβάσεις, προς χάριν βέβαια του ουσιώδους. Άλλες εποχές!

Στο μνημόσυνο του Στανίτσα έψαλε χορός επιλέκτων ιεροψαλτών από την Ηλεία, υπό την διεύθυνση του χαλκέντερου Χαριλάου Ταλιαδώρου (το όνομα φτάνει) από τον άγιο Δημήτριο Θεσσαλονίκης. Το απόγευμα η χορωδία έψαλε συναυλιακώς εκκλησιαστικούς ύμνους στον κατάμεστο Άγιο Νικόλαο Πύργου.

Στο χορό των εκλεκτών συμμετείχε και ο πρωτοψάλτης Πάνος Μπλέσσας, με την πλούσια προπαίδεια στο αναλόγιο, τη στέρεη τεχνική και την καθαρή (μινό-

ρε) φωνή του. Ο Πανούλης, όπως τον λέμε εμείς, ύστερα από πολύχρονη θητεία και επίπονη άσκηση, έχει φτάσει σε ζηλευτό σημείο καλλιτεχνικής ωριμότητας. Και πραγματικά, το λέω χωρίς καμιά διάθεση κολακείας, είναι αληθινό απόκτημα στην εκκλησιαστική ευρυθμία (είπαμε άσκηση, θητεία και προπαίδεια: οι λέξεις αυτές δεν αναφέρονται πλέον στα μογγιλαλα λεξικά της εποχής μας). Και εις άλλα Πανούλη!

Οικολογικά

Μεστή δ' εστίν η γη άπασα Αρτεμισίων τε και Αφροδισίων και νυμφαίων εν άλλεσσι ανθέων πλέως το πολύ δια την ευυδρίαν, συχνά δε και Ερμεία εν ταις οδοίς, Ποσειδεια δ' επί ταις ακταίς.

[Η περιοχή είναι γεμάτη με αφιερώματα στην Άρτεμη και την Αφροδίτη, ενώ τα ανθισμένα άλση με το μπόλι-κο νερό, αφιερώματα στις νύμφες, στους δρόμους στον Ερμή και στις ακτές στον Ποσειδώνα.]

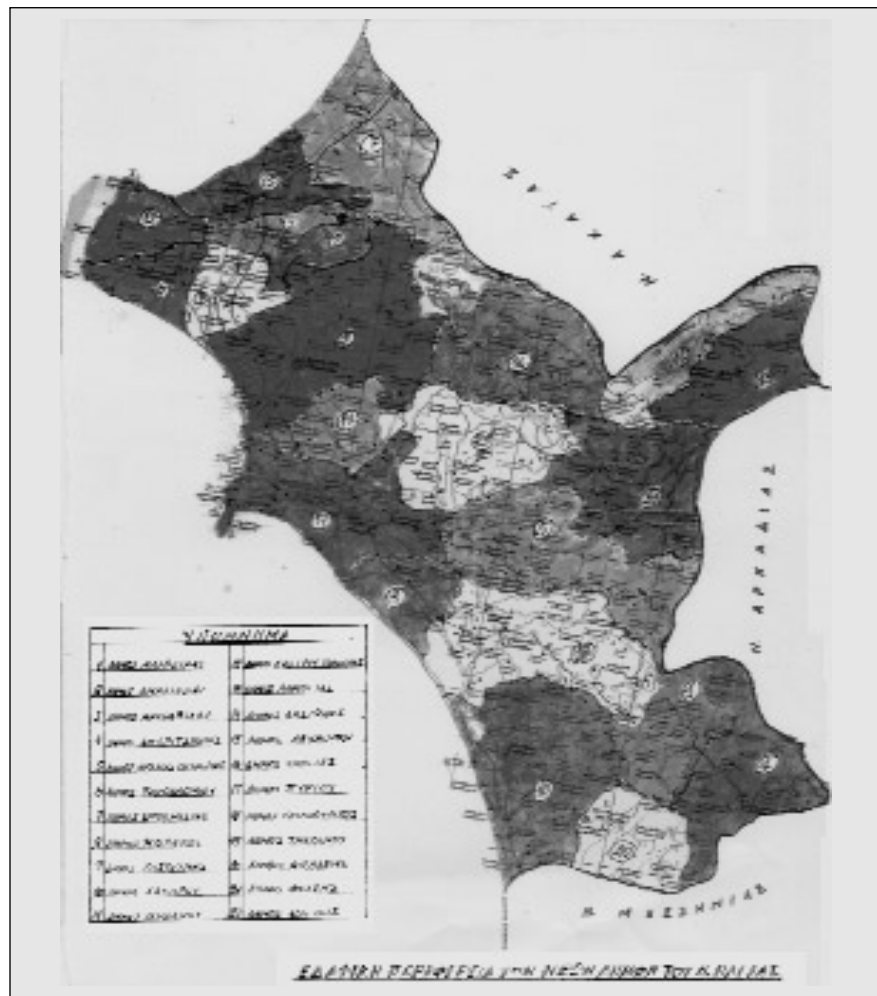
(Στράβων, στ. 343-349, στο μέρος όπου περιγράφει το Θρύον ή Θρυόεσσα, το πέρασμα του Αλφειού).

Αυτά, τότε. Τώρα...

Στην είσοδο της γέφυρας του Αλφειού, ερχόμενοι από Πύργο, έχει διαμορφωθεί ένα ευχάριστο πάρκο, με παγκάκια, σκιάδιο, άπλα και φωτισμό για υπαίθριες εκδηλώσεις, πάστρα και συγύριση. Όσοι έχουν υπ' όψη τους το τι βρώμα και δυσωδία απόθεταν στις όχθες του δύσμοιρου ποταμού οι διάφοροι ασίκηδες της αρπαχτής, με τα κάθε λογής σκουπιδιάρικα, τις παράνομες αμμοληψίες, τα βυτία, τα μπάζα, τα βοθρολύματα και τους αρουραίους (όλα αυτά συμπτώματα της καλπάζουσας κοινωνικής νόσου - χωρίς αμφιβολία - αφού στις φλέβες πολλών κυλάει πύον αντί για αίμα), καταλαβαίνουν τη σημασία του εγχειρήματος. Το πάρκο δεν έγινε τυχαία. Όπως μαθαίνω, ένας σύλλογος -οικολογών-νοικοκυραίων θα έλεγα εγώ - που έχει τη φρόνηση να μην αυτοαποκαλείται «εκπολιτιστικός» - έβαλε πλάτη να φτιαχτεί αυτός ο δροσερός χώρος και να ημερέψει λιγάκι ο τόπος εναύρω, δίπλα στον αείρρο ποταμό Αλφειό. Ανάμεσα στις επιδιώξεις τους, είναι και η αναδιαμόρφωση της λίμνης Μουργιάς (της αενάου Μουργιάς, κατά τον Πανουλίτα), που μένει κατά το μεγαλύτερο μέρος της ακαλλίεργητη. Η ισορροπία των οικολογικών συστημάτων (το περιβάλλον, που λέμε με μια λέξη), είναι πρωτίστως ζήτημα υγείας για τον άνθρωπο. Και ευτυχώς που υπάρχουν και κάποιον φανατικοί να μας ανοίξουν τα μάτια στα αυτονόητα, όταν η άγνοια και η αδιαφορία δεν τους ανοίγουν τα κεφάλια. Από το χωριό στο σύλλογο συμμετέχουν ο αεικίνητος Γιώργος Μπαράκας, ο Σάκης χίλιος και ο Βολάντης. Λίγοι και καλοί.

Βάσος Πουλόπουλος

ΔΗΜΟΣ ΒΩΛΑΚΟΣ

Ο Δήμος Βώλακος είναι πλέον πραγματικότητας και μετράει ήδη 10 μήνες ζωής.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν ο Δήμαρχος και το νεοσύστατο Δημοτικό Συμβούλιο στο να λειτουργήσει ο Δήμος όσο το δυνατόν καλύτερα μπορεί να είναι λίγα ή πολλά.

Δεν θα μπω στην περιπέτεια να ασχοληθώ με το έργο που έχει καταγραφεί στους 10 αυτούς μήνες.

Εκείνο που θα προσπαθήσω είναι να «ζωγραφίσω» το νέο Δήμο, το Δήμο μας με στοιχεία που βρήκα στο βιβλίο του κ. Θεόδωρου Π. Κανελλόπουλου, δασκάλου, με τίτλο «Η σημε-

πλήξε μείωση του πληθυσμού κατά ποσοστό 22,5% (1961-4.435 κάτοικοι, 1991 - 3.438 κάτοικοι) με δείκτη γεννητικότητας κατά την περίοδο 1986 - 1991) 5,5%.

Ο μαθητικός πληθυσμός στα δυο Δημοτικά που λειτουργούν (1 στο Επιτάλιο εξατάξιο και 1 στην Αλφειούσα τετρατάξιο) ήταν κατά το σχολικό έτος '97-'98 μαθητές (143 Επιτάλιο και 49 Αλφειούσα).

Στον πίνακα που δημοσιεύουμε παρουσιάζεται η πληθυσμιακή εξέλιξη των πρώην κοινοτήτων που αποτελούν το σημερινό Δήμο στη χρονική περίοδο από 1940 έως 1991.

	1940	1951	1961	1971	1981	1991
Κοινοτήτες Επιταλίου	2.548	2.682	24.62	1.956	1.815	1.752
Παραλία Επιταλίου	—	—	—	—	—	—
Αγριδίου	149	79	71	81	60	75
Ανεμοχωριού	582	582	602	487	422	404
Αλφειούσας	1.265	1.207	1.300	1.132	1.017	1.052

ρινη πραγματικότητα μέσα από το πρόγραμμα Ιωάννηση Καποδιστριας» που είχε την καλοσύνη -και τον ευχαριστούμε γι' αυτό θεομά- να μας στείλει στα γραφεία του Συλλόγου μας με την ιδιόχειρη αφιέρωση «Στους Επιταλιώτες της Αθήνας. Μικρή συλλογική προσφορά για ευκαιρία προβληματισμού από τους τόπους κοινής καταγωγής».

Το βιβλίο του κ. Κανελλόπουλου, είναι μια ενημερωτική έρευνα σχετικά με τους νεοσύστατους Δήμους του νομού Ηλείας μαζί με σκέψεις και προβληματισμούς του συγγραφέα σχετικά με το θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης όπως αυτή διαμορφώνεται μετά την εφαρμογή του προγράμματος «Ι. Καποδιστριας».

Ας έρθουμε λοιπόν στα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο εν λόγω βιβλίο και αφορούν το δικό μας Δήμο.

Ο νεοσύστατος Δήμος Βώλακος αποτελείται από 4 πρώην Κοινοτήτες και 1 πρώην οικισμό.

Ο πληθυσμός του Δήμου είναι 3.438 κάτοικοι (σύμφωνα με την απογραφή του 1991) και περιλαμβάνει 1 οικισμό με πληθυσμό κάτω των 100 κατοίκων (Αγριδί) 2 με πληθυσμό από 101-500 κατοίκους (Παραλία Επιταλίου - Ανεμοχώρι) και 2 με πάνω από 1.000 κατοίκους (Επιτάλιο 1.752 κατ.) και Αλφειούσα (1.502 κάτοικοι).

Αποτελούμε ποσοστιαία το 1,9% του συνολικού πληθυσμού του Νομού Ηλείας.

Ο Δήμος μας καταλαμβάνει έκταση 70.790 στρεμμάτων με μέτρια πυκνότητα πληθυσμού (48 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο).

Στην 30ετία από 1961 έως 1991 υ-

θα ήταν ίσως ενδιαφέρον να αναφερθεί ότι από τους 22 Δήμους του Νομού Ηλείας μόνο 6 παρουσιάζουν πληθυσμιακή αύξηση, οι υπόλοιποι, όπως και ο δικός μας, παρουσιάζουν μείωση.

Οι τρεις Δήμοι με τη μεγαλύτερη αύξηση, είναι 1) της Κυλλήνης (33,1%), 2) της Γαστούνης (22,7%) και 3) του Πύργου (19,8%) ενώ αντίστοιχα οι τρεις με την μεγαλύτερη μείωση είναι: 1) της Ανδριτσάινης (45,2%), 2) της Λάμπενας (35,8%) και 3) της Πηνειάς (34,8%).

Υπάρχει και ο Δήμος της Ζαχάρος που παρουσιάζει στασιμότητα (11.028 και το 1961 - 11.044 κατ. το 1991).

Ο μεγαλύτερος σε έδαφος Δήμος του Νομού μας είναι ο Δήμος Αμαλιάδος (256.986 στρέμματα) και ο μικρότερος του Τραγανού (35.052 στρέμματα).

Αυτά λέει η αδιάφραστη γλώσσα των αριθμών και της στατιστικής.

Τα συμπεράσματα δεν είναι ευχάριστα, γίνονται όλο και λιγότεροι. Το κόστος ζωής και οι σημεινές απαιτήσεις μπλοκάρουν την απόφαση των νέων ζευγαριών να φέρουν στον κόσμο παιδιά αβασάνιστα.

Μόνο η βελτίωση της ποιότητας της ζωής, η δημιουργία προοπτικής ανάπτυξης και η ενεργός συμμετοχή των νέων στην προσπάθεια επίλυσης των χρόνιων προβλημάτων, θα δώσει νέα ώθηση και νέα δυναμική στην πορεία του τόπου μας και θα κάνει ίσως αναστρέψιμη την φθίνουσα πορεία μας.

Ας το ελπίσουμε και ας το ευχηθούμε.

Τζένη Πλέσσα Χειμαριού

Τοπικά Νέα

● Το 3ο ενιαίο Λύκειο Πύργου, ανήκει σε έναν όμιλο σχολείων, με διεθνή χαρακτήρα που διέπονται από το πνεύμα του Ολυμπισμού το οποίο καλλιεργείται εντός του σχολείου αλλά και προβάλλεται στην κοινωνία με ποικίλους τρόπους. Τα σχολεία αυτά ονομάζονται σχολεία: Pierre de Coubertin.

Το 3ο Λύκειο μαζί με το Λύκειο Παλλήνης αποτέλεσαν την Ελληνική Ομάδα που συμμετείχε στη 2η διεθνή συνάντηση των σχολείων De Coubertin που πραγματοποιήθηκε στο Much Wenlock της Μ. Βρετανίας από 5 έως 12 Σεπτεμβρίου.

Στην ομάδα του 3ου Λυκείου Πύργου που συνόδευε ο καθηγητής Φυσικής Αγωγής του Λυκείου κ. Αργύρης Τουμπέκης συμμετείχε και η Αλεξάνδρα Ψιλογιαννοπούλου, κόρη του συμπατριώτη μας Λάμπη Ψιλογιαννοπούλου.

Οι αντιπροσωπείες των μαθητών αγωνίστηκαν σε αθλητικό και καλλιτεχνικό επίπεδο και στο πλαίσιο των εκδηλώσεων χόρεψαν

ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς έκαναν παρουσίαση του σχολείου τους και τραγούδησαν τον Ολυμπιακό Ύμνο. Οι εντυπώσεις που αποκόμισαν οι μαθητές και οι μαθήτριες υπήρξαν άριστες.

Στα γεγονότα αναφέρθηκαν και οι Times του Λονδίνου στις 9.9.1999.

Η επόμενη συνάντηση θα πραγματοποιηθεί στη Λωζάννη το 2001.

● Ο Σύλλογος Φίλων Βιβλιοθήκης «Διονύσης Καπόπουλος» διοργάνωσε εκδήλωση για τα παιδιά με σκοπό την γνωριμία του βιβλίου την Κυριακή 3 Οκτωβρίου στο Γυμνάσιο Επιταλίου.

Στην εκδήλωση δόθηκε και παράσταση Καραγκιόζη με το έργο «Ο Καραγκιόζης νύφη».

Απενεμήθηκαν στα παιδιά με τη μεγαλύτερη συμμετοχή στην ανάγνωση βιβλίων δώρα.

Συγχαρητήρια στους οργανωτές της εκδήλωσης. Τέτοιας πρωτοβουλίας προάγουν το πολιτιστικό επίπεδο του τόπου μας.